

නිර්මාණ Nirmana

ගුණ සැමරීම

ගුණ සමරන්නේ මෙවන් ගුණ පිළි ගුණ පිළිගැනීමෙන් දැක්වෙයි යහ එය වේ අරිය ධනයෙහි සද්ධා එම ධන මෙවන්ට දිය නැකි මහ

ගෙනය ගුණය ධනය පිනය

හැමකෙකු තුළම බුදුගුණ සැහවිලා යහගුණ කිසිත් නැතියෙකු මෙදියෙන් එම ගුණ වැඩි දියුණුව ගිය දිනක පත්වේ අමා මහ නිවනට සියළු

ඇත නැත සිත සත්වේ අමා මහ නිවනට සියළු

කවදා හරි අපත් මැරෙනා බව පහතකි මරණේ නිවනට මහ හෙළි මොහොතක සියළු දේය අනියත බව අපටත් දැකිය නැක අපරාමර

කියන කරන පෙනෙන නිවන

හැම මොහොතෙම මැරේ උපදින මොහොතේ නොමැරී දිනට නොසිටී මෙහොතක් අත්හළ යුතුය මැරෙනා විට හැම ජීවිතයකදී එය කළ නැක හැම

දීම කිසිම දෙයම විටම

මරණය උපතින්ය අපහට ලැබෙන්නේ කවුරුද උපත් පසු නොමැරී සිටින්නේ වැලපෙන නමුදු මරණය දැක අනුන් ඒ වැලපුමෙන් මොන ඵලයද ලැබෙන්නේ

නේ නේ නේ නේ

වැලපුම් හැඩුම් නවතා හිත හදා මරණය භාවනාවක ලෙස වඩා නවතා උපත යළි මරණය ලබා දැකියැක නිවන් සිත සදහට නිවා

ගෙන ගෙන දෙන ගෙන

◆ මහාචාර්ය ටී. එස්. අබේවික්‍රම Harrow UK

දුර රටකදී සමුගන් ගුරුමැණි !

දුරු පරපුරක නුවණැස පහදමින් ගුරු මැණියේ විදුහල්පති පදවි සරු සෙනෙසක ලක්බිම් වගුරමින් දුරු බිම්කඩක සැතපුණි දෝ නිවුණු

නිකිත් වෙතින් මෙතින් සිතින්

සි ත ඉකි බිදීයි සිතිවන කල මබේ නෙන උතුරමින් කළලැලි දහකරයි බි ත මත සිතුවමකි ලෙන්ගතු සිති ව ත රැඳී සිතා රැළී මැද සැහවුණිද

ගුණ මන දන පණ

සත් කුළු පව මනින් පියඹා දුරක සත් සිය දහස් මිතු අතහැර ගියෙද සත් මෙන් කුළුණු ගුණ සපිරුණු වුවන සත් සිත් පුරා දැකගන්නේ කෙලෙස

ගොසින් රොසින් තොසින් නිසින්

ය ලී කිසි දිනෙක ඔබ අප හමු නොවෙනු පි ලී ගත නොහේ අපතර ඔබ සිටිනු දී ලී රත් පහන නිවුනෙන් ගත අඳුර වෙළී බැමි ලීහි නිවනේ සුව ලබනු

සැබැයි නැතැයි පිරෙයි නිරයි

(නොබෝද) ලක්බිතයේ අභාවප්‍රාප්ත ප්‍රේමා අදිකාරී මහත්මිය වෙනුවෙනි)

◆ කැතරින් ගුණවර්ධන මොරගොල්ල Sri Lanka

අම්මා සමුගෙන වසර දොළහයි

මරණයේ දොරටුවෙන් නික්ම ගිය පසුව ඔබ අතින් මතක පොත ඉතිරිවිය තනිකමට හිරු නැගෙන අඵයමේ සද පහත්වන රැයේ පාච්චන් විඩාවත් සෝකයන් හිනියන් දැනෙනවා ඔබ නැතුව පිය තෙපුල් මුදු වදන් මුළුග හසරැළී සොයමි අඳුරු සිත්කම් තුළින් ඔබේ මරණය දකිමි නොකියාම ගියේ මන්ද? මගේ තනි නොතනියට සිටියේ නම් ඔබ අදත් සිනාසී කියා දෙයි මිනිසුන්ගේ ගති සොබා ජීවිතයේ රහ සොබා පින් මහිම ඇති බැවින් හමුවේවි මතු සසර එනම් දම් මණඩපේ බුදු මුඛින් බණ අසා එකව සුවපත්වන්න දිනෙක මා එන තුරා මග රැඳී ඔබ ඉන්න!

◆ පද්මා කුරුප්පු Paris France

නික්මයාමට අවසර !

මද පවන් රැළී සිඹින සැලෙන බෝපත් මෙන් සිසිල දැනේ මට බවුන් වඩනෙමි නික්ම යමි ලොව අතැර පෙර නිමිති දැක එතෙර දක්නෙමි දිනෙක මේ නිසරුවබව දෙපා ළහ වැනිර හිඳිනා නිල වර වත්සුනක පිහිට ලැබ දිලෙන රුසිරු අනුරාග වහසි බස් රැඳුණ දොඩමළු සොඳුරුවබව සැහවුණිද නිසංසල වන සිප වැළද මාපියන් දෙපා වැද ලැබ කසාවත් හැඳ සියළු සම්පත් ද හැර පිය තබමි නව ලොවක අතින්ස කර නිවි සැනහෙමි! නිබඳ දහමි සුවයෙන්

◆ සන්ධ්‍යානි සේනාරත්න Surbiton Surrey UK

ස ප්‍රසංගයට පසු

දවසක් දා හැන්දැවේ තව සිය ගණනක් සමගින් ආලාවක අඩ අඳුරේ අසුන් ගනිමි ස බලන්න අමා දහර දිය ගලා ගලා යන නොටුපළ අයිනේ ඉඳගෙන බිත්දුමකි ගැන හිත හිත තනි තරුවක් දුටුවෙමි මම අභියාවනසක් කරනට අවසර සඳහිරු තරු පවතින තුරු දෙවරම් වෙහෙරේ වැඩ සිටි සමයේ

බුදුහාමුදුරුවෝ අපිත් දකින්නැති මුතුබරුසාවට තෙමුනත් අපි හැම මෝහෙන් මුලාවේලා උන්නත් අපි සිත මිතුරු සුළඟ ළහ ළහ එන බව ආදර උල්පත වූ මව කිවි සැටි අපි ඔක්කොම රජ වරු වගේම අපි ඔක්කොම වැසියෝ වගේම තුන් සිංහලයේම නැදැයෝ බව සිතමින් ආලාවෙන් පිටවුයෙමි මම!

◆ මහින්ද ගමගේ London N22

යසෝදරාවත

පැකට්ටු හෙල්වෙට් සත් ග්ලාසස් ඇඳ දඬු මොණරෙන් ආ රජ කුමරා ගාමනිව එක ළඟ බස් නැවතුම් පොළ ස්වයංවරය ලද යසෝදරා

ඉර හඳ ගෙන දෙන පොරොන්දු මැදදේ පතිකුල පිවිසුණු යසෝදරා සියළු ඉසුරු පිරි රමය සුරමය වූ සිහින දකින්නී යසෝදරා

පරහත රැහුමින් කුල්මත් හිමි දැක ඉවසා සිටියේ යසෝදරා වියරු දුමාරෙන් විකල් වූ දැතින් ගුට් බැට වින්දේ යසෝදරා

ලැලි මැදුර හැර ඔහු පිටවුණු සඳ පුතු හා තනිවුණු යසෝදරා පුතුගෙ සිනා මැද රළු හෙට දවසට දිවිය ලබන්නී යසෝදරා

තනිකම සළචක කරදර පොදි බැඳ ජීවන මහ යන යසෝදරා නූතන සිදුහත් සසර සරන සඳ මතු බුදුවන්නී යසෝදරා

◆ ශ්‍රියා කුමාරසිංහ Dunedin - New Zealand

ජිවිතය

හුරුබුහුටි එළියක් දෙමින් දැල්වෙයි ඉටිපහන උණුචී වැගිරෙනා ඉටි වැනිරෙයි පාමුල නූලක කෙළවරක් දැවී අවසන නිමාවෙයි නිව්යාමත් සමග

◆ වසන්තා කුමාරි කිරිඳිවැල Sri Lanka

පිබිඳෙන උතුර

සෙනෙස් වැනි පොදින් මනුසත් සිසිල කුලගොත් දෑ හැඟුම් එක මුතුහරක ලක් මවු සුවය දෙනවිට සිත් සනත් යුහඳුරු ඉරයි නව හිරු රැස් පොකුරු

පෙරා දරා පුරා සරා

සිඳු දළ රළ පෙළේ සිරි තෙකු ගැටෙන මුදු වැලිතලා අප පායුග සිඹින දහසක් අඳුරු රුදු සේයා මැකෙන කිසිවෙකු තනිවේලා නැති බව සිනේ

විට විට විට මට

වැඳගෙන නාගදීපය මෙන් මලිනි බලමින යාලදේවගෙ හැඩ සිටින මොක් සුව සිතට ආවා වැනි සකුට පිබිඳෙන උතුර නොසිතමි සිහිතෙකැයි

පුදා විදා රදා මෙදා

දිවි සාගරේ දුකඳුරු හැම නිවා එක කිරිබතක රස මුවගේ තබා දකුණත් උතුරු වෙත මුදු පෙම සදා නව වසරට ඇදෙමු සොම්නස දරා

ගෙන ගෙන ගෙන ගෙන

◆ දුමාපලී සිරිවර්ධන හිනි පිඩය කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය Sri Lanka

LORDS OF THE DESERT

Under the searing heat of a relentless sun Over vast sand sheets and ever shifting dunes Camel trains follow invisible veins of ancient trade routes Across Sahara's immense yellow wastes.

Early morning, near Egypt's Port Said Black-turbaned Bedouin cameleers Prepare a line of thirty camels Through a punishing wilderness They will journey for months;

some will meet their death Doe-eyed they sit beautifully fawn coloured Nonchalantly chewing the cud Looking haughtily around.

◆ Denis Jansz - London NW8

මල්ලියේ ඔහොම නොකරන්න !

තාත්තත් ගෙදර නැහැ එපිටහ වැඩට හිනිත් තාප්පෙන් කැනින් නැත ගිලිහී වැටට අහින් බා ප්පත් ඉන්නෙ හුවකටත් එපිට දුරින් මාප්පත් ගියැයි මිය පරලොව අපට හොරෙන්

කාත් කවුරුවත් හදියකදී එන්න දෑ න් කාගෙවත් නැහැ විපතේදී දේන්න තාත් තවත් හිටියා නම් මට ඔන්න සාත් කුවක් වෙන ගාතයි මා දේන්න

ගෙදරම දියණියත් දිගට දෙන වයසේ නිතරම හුල්ලම් මේ ගෙයි දොර පියසේ හතරම දෙනෙක් පිය මන පෙනුමට නිසියේ කකරම පාඵ ගාතයි මගෙ දිවි සිරසේ

මල්ලී බාලයා ඉපදී බඩ පියසේ සල්ලී ඇති කෙනෙක් සහයට ගති විගසේ කල්ලී ගැහුණු හැටි කොළ රළ පිටි පස්සේ බැල්ලී කමත් තව නම්බුයි ඉන් පස්සේ

වල් පැල වැටී සටහන් දැන් මැකු ණාට කල් යල් බලා කැන කුණු අත ගෑ වාට සල්ලියේ බලය නුඹේ හිස උඩ රැඳු නාට මල්ලියේ ඔහොම නොකරන්න නුඹේ අක්කාට!

◆ කුමුදු රොහාන් අමරසිංහ Edmonton London

හුදකලාවේ ගීතය

◆ අවිනි කල්හාරි ලියනඳුර

බසයට පමණක් !

බසයක නැග යන්නට හන්දිය වෙත දෙපයට වැරදී දුටන වේගයෙන් ගිය මුත් එක තත්පරයක් අඩුවෙන් බසය ඉගිලුණා මාව පෙනී පෙනීත්

“ ගැහැණු ලමයි පාරේ යන බස් වැනිය..... එකක් වැරදුණොත් අතිකෙහි යා හැකිය.....”

ගැහැණු ලමුන්හට හා බසයට එම කළ උපමාවත් පෙර සිටි කවියෙකු පිලිගත හැකි වේදැයි කිව නොහැකියි එනමුදු මෙය කිව යුත්තකි නොවලා

දුර එන විට හුන් තැනින් නැගිටිනා පෙර මහ ගොස් පිලිගැනෙන ඡතුටිනා ලොව යස පැවතුම් නිබඳ වැනසෙනා බසයට පමණක් නොනැස පවතිනා

◆ සේපාලිකා ජයසිංහ Middy UK

අරුත් සුන් පිත්කම්

පින් සිත පිවිතුරුය පව සිත හයංකාරය වටහා ගෙන අගය කරනා විටදී නිසි දෙය එයින් සැලසෙන මෙහෙය බබලවයි මුදු ජන සමාජය

පින් පිණිස මතුටට හරයක් නොමැති දේ කොට පැතුටුවත් අප නිවන වැඩක් වේදැයි සැක සිනේ මට

කිරියෙන් බෝ හිමි නාවා බෝ සමීදුන් ලෙඩ කරවා දහස් ගනන් කොඩි මහලා වෙහෙර වටේ රළු ඇඳලා එහි හැඩ තල හංගලා

නිවන් පතන මිනිසුන්ගේ මනස තුලින් අප දකින්නෙ තන්නා මෝහය නොවේද මමත්වයේ අකාරුණික සෙවනැල්ලේ අඳුර නොවේද

ඒ කිරි ඒ රෙදි හරවත් දේකට යොදවා කුළුණෙන් හදවත් තෙක් කොට දුප්පත් මිනිසුන් බැනියෙන් සුව කොට දිවියේ අනියත බව තේරුම් ගෙන සිතුවොත් සිත තුළ මොහඳුරු දුරු කොට පින් පල පල දේ බුදු හිමි දෙසු ලෙස

◆ මධුරි අබේවික්‍රම Harrow UK

වර්ගය නැ වංගලන්නෙ !

දහසක් පැතුම් මැද සතුටු සිහිත් ලක්බිතයට පා තැබුවේ දැරුවනේ බලන්නයි නුඹලා සිතලේ ගුලිවෙමින් අත් පා රෙදිවලින් වසා

එක් උදයක දුටුවා ලොකු සිහිතයක් අතේ අපොයි සිතට බයයි

මව අතහැර යන දියණිය වයසක් නැ දහතුනයි ඇගෙ සිත්ගත් කොළ පැවෑ පහලොවයි දුටු කියයි අයිපොඩ්- බිලුටුත්- මොගා බයිටි දියුණුලු භාෂාව. මොළයත් එහෙමයි. ප්‍රශ්නයක් නැ.

මා තැටුණේ මගේ මුතුබුරන් අසයි ද මවගෙන් දුටුගැමුණු, මහසෙන්, වලගම්බා ජේස්බුක් එකේ නැද්ද අම්මේ ?

◆ හිස්ස ව්ජේසුරේන්ද්‍ර මහරගම Sri Lanka

අාදරය පිරි ලොවක් සතුට උතුරාගලෙන අඳුරු මහ දිය කඳක් ගැඹුර මනිනට නොහෙන කඳුල රැඳී සහනයක් සිහින සුපුරා හැලෙන ජීවිතය ගීතයක් හුදකලාවේ වැයෙන